

EL SECTOR FINANCER BUSCA 1.500 MILIONS PER A LA SEUA CONSTITUCIÓ

Banc valencià, interessos perduts

La CIERVAL, la Borsa i, fins i tot, el govern autonòmic valencià contemplen amb bons ulls la creació d'un banc valencià. L'objectiu final passa per augmentar el pes valencià en el món financer. La supervivència d'una nova entitat bancària, però, sembla difícil.

Tona Català

El món financer valencià està decidit a crear o comprar un banc amb capital majoritàriament valencià. La idea va nàixer arran d'una tertúlia en una emissora de ràdio on intervenien, entre altres, Francisco Trullenque, síndic major de la Borsa de València. En opinió de Trullenque, els agents de borsa no tenen la capacitat de comprar una entitat bancària, però sí de canalitzar els estalvis valencians en un banc valencià.

D'alguna manera, aquesta tesi recull la idea llançada pels agents de borsa de Madrid per a complir dos objectius: donar eixida als professionals de la borsa davant la llei de reforma de mercats de valors, la qual entrarà en vigor a partir del 29 de juliol, i consolidar una entitat financera amb capital exclusivament valencià.

Des d'aleshores s'ha especulat molt sobre quina de les opcions és més lògica, si comprar una marca bancària —es parla de Promobanc—, o crear un banc de nou, siga com siga. Per a poder constituir un banc a l'estat espanyol es necessita un capital mínim de 1.500 milions de pessetes en accions nominatives i un consell d'administració de, com a mínim, cinc membres.

La idea dels promotors passa per la creació d'un banc de tot el País Valencià on estiguen representats tots el col·lectius més importants. La filosofia, segons Trullenque, és que siga «un banc per a guanyar diners, però especialitzat en una espècie de Merchant-Bank o en la promoció de negocis i inversions, de societat de borsa, etc.».

El banc haurà de preparar-se per a competir en el mercat europeu i, per al síndic major de la Borsa de València, aquesta és també una manera de no quedar-se despenjats del triangle de les principals capitals de l'estat.

Pedro Agramunt, president de la CEV.

«La idea és bona sempre que es realitze amb professionalitat. Cal fer una cosa que beneficie tots els sectors de la Comunitat valenciana. Nosaltres volem que el banc funcione, és a dir, que guanye diners, i posar fi a una de les mancances que tenim els valencians.

«Per exemple, el tema agroalimentari, que ara està de moda i en aquesta franja del Mediterrani tenim més possibilitats d'expansió que en cap altra d'Europa. Aquests fets els hem d'aprofitar i jo personalment he posat les eines que pense que són importants, com la Borsa, la fira dels diners i el banc.

»Ara, espere que la idea no tarde

Antoni Birlanga, conseller d'Economia.

Francisco Trullenque, síndic major de la Borsa de València.

massa a posar-se en pràctica i començar a recollir els diners i a comprometre'ls d'una forma més efectiva.»

El projecte també està en el punt de mira de la Confederació Empresarial Valenciana. Per al seu president, Pedro Agramunt, «excepte en el cas del Banc de València, hi ha molt poca presència de la Comunitat valenciana en el sector financer. Per tant, tot allò que siga posar remei a les mancances, significa una excel·lent idea, i el que desitge és que es duga a terme i qualle amb èxit a les tres províncies de la nostra Comunitat.

»El protagonisme en el sector finan-

cer genera riquesa i influència. Aquests són els aspectes positius que hem d'adquirir i protagonitzar.

»La creació d'un banc valencià pot coadjuvar perquè ocupem definitivament el lloc que ens correspon en la interrelació de l'Espanya de les autonomies, en la qual suportem, en ocasions, desavantatges gens racionals, si es fa una anàlisi seriosa del terreny polític i econòmic.»

Finalment, sense fixar quins són els mitjans per a aconseguir-lo, el conseller d'Hisenda de la Generalitat valenciana, Antoni Birlanga, aposta per l'articulació del món financer valencià

al voltant de la idea llançada per Francisco Trullenque.

«La idea que aparega una entitat financera cent per cent valenciana, la considere molt bona. Ara, voldria que la iniciativa fóra viable i no passara com en altres ocasions, que els projectes no van arribar a quallar. Els valencians no han donat massa importància als valors financers i aquesta tendència s'ha de trencar, sobretot si aconseguim que el nou banc tinga tot el seu protagonisme en la Borsa de València. Per la nostra banda, farem tot el possible perquè el projecte arribe a bon terme.» □

Un banc sense futur

Rafael Olcina*

La idea de constituir un banc va prenent carta de naturalesa per reflex del que han fet els agents de la Borsa de Madrid. A València hi ha una certa propensió marginal que ens porta a obcecar-nos en ocasions amb les denominacions d'origen, cosa que, malgrat estar justificada en altres sectors, té difícil comprensió a hores d'ara en el sector financer.

Hi ha un conjunt de circumstàncies, com ara la futura interconnexió borsària, la iniciativa dels agents a Madrid i la bona posició d'un banc com Promobanc, amb el previsible vist-i-plau del Banc d'Espanya, que han encetat una cursa desenfrenada per l'anomenat «banc valencià», sense saber massa bé quin tipus de banc es vol.

¿Què pot fer ara un banc menut, condemnat per endavant a diluir-se en

altres o a utilitzar estructures d'altres per tal de mantenir una operativitat acceptable? L'única justificació previsible d'aquest banc passa per mantenir viva la borsa i el subsegüent col·lectiu professional, ja que la hipotètica entitat financera cobriria un simple paper d'entitat depositària i de cambra de compensació. A partir del banc s'hauria de constituir una societat de borsa, ja que el banc per si mateix no soluciona res. El futur previsible d'aquest tipus de societats és morir a poc a poc en haver de suportar fortes càrregues d'estructura i gaudir d'un escàs marge d'intermediació. No veig, per tant, un nou banc, i menys amb el qualificatiu valencià, no ja per experiències anteriors, que tenen la seua justificació històrica, sinó més aviat perquè qüestions com l'estructura necessària, la conne-

xió internacional, o l'especialització requereixen molta experiència i el temps, en aquest cas, apressa. A la llarga, potser, sembla més oportú cercar un mode de participació amb la iniciativa dels agents de Madrid que ens faça prendre posicions ja de cara al futur del mercat únic de valors. □

* Degà del Col·legi d'Economistes de València